

Kniha Daniel — číslo devadesát šest

Trojí aplikace proroctví: odhalení prorockého rámce pro poslední dny

Jeff Pippenger

2024-02-29

Rámcem prorockého poselství Williama Millera byly dvě pustošící mocnosti, pohanství následované papežstvím, a rámcem prorockého poselství Future for America jsou tři pustošící mocnosti: pohanství, následované papežstvím a následované odpadlým protestantismem, avšak všechny na konci působící souběžně. Základním prorockým klíčem k Millerovu prorockému porozumění bylo, že „ustavičná“ v knize Daniel je symbolem pohanství, neboť tím bylo ustanoveno spojení dvou pustošících mocností, které se stalo rámcem jeho prorockého porozumění. Základním prorockým klíčem k prorockému porozumění Future for America je rovněž to, že „ustavičná“ v knize Daniel je symbolem pohanství, neboť historické naplnění pohanství stanovilo sled událostí v Danielovi 11, verších 40 a 41, který se stal rámcem prorockého porozumění Future for America.

Jak tomu u nového světla bývá vždy, pokrok pravdy odpečetěné v roce 1989 při zhroucení Sovětského svazu byl napadán mnoha rozličnými hlasy. Odpor vznesený proti pravdě nevyhnutelně přinášel jasnější porozumění pravdě. V oněch raných sporech proti pravdě obsažené v posledních šesti verších jedenácté kapitoly Danielovy byly rozpoznány některé prorocké zásady, které se v Bibli nacházejí, jako nezbytné důkazy na podporu vzrůstu poznání, k němuž došlo, když byla kniha Daniel v roce 1989 odpečetěna. Nyní se zabýváme jedním z těchto pravidel, které nazýváme „trojí aplikace proroctví“.

Začali jsme tím, že jsme se zabývali dvěma trojími aplikacemi, které jsou na jedné úrovni touž linií, avšak na jiné úrovni se liší. První dva projevy Říma (pohanský a papežský) ustanovily třetí projev, totiž moderní Řím. První dva projevy Babylóna (Bábel a Babylón) ustanovily třetí projev, totiž moderní Babylón. Moderní Řím je šelmou ze Zjevení sedmnácté kapitoly, na níž moderní Babylón sedí a nad níž panuje. Jsou od sebe tak odlišní, jako je kovboj od svého koně, avšak zároveň spolu páchají duchovní smilstvo, takže na této úrovni jsou jedno. Existují ještě další dvě trojí aplikace proroctví, které vykazují podobný vztah.

První dvě zjevení Eliáše (Eliáš a Jan Křtitel) ustanovují třetího Eliáše posledních dnů. Spolu s tím první dva poslové, kteří připravují cestu pro Posla smlouvy (Jan Křtitel a William Miller), ustanovují posla, jenž připravuje cestu pro Posla smlouvy v posledních dnech. V těchto dvou liniích trojího naplnění proroctví je třeba rozpoznat tři důležité body.

První bod spočívá v tom, že skuteční historičtí představitelé obou linií trojího naplnění proroctví jsou v podstatě tytéž historické osobnosti, avšak jejich účel v obou zobrazeních je zřetelně odlišný. Druhý bod spočívá v rozpoznání, v čem se liší tato dvě úzce související trojí naplnění proroctví. Rozdíl je v tom, že Eliáš představuje v posledních dnech vnější dílo, zatímco posel, který připravuje cestu Poslu smlouvy, představuje v posledních dnech vnitřní dílo.

Třetím bodem, kterého je třeba si povšimnout, je to, že Ježíš jako Alfa a Omega ztotožňuje třetího Eliáše a také třetího posla, který připravuje cestu, jak s prvním, tak s posledním Eliášovým poslem, a s prvním i posledním poslem, který připravuje cestu pro Posla smlouvy. Eliášův posel prvního anděla a Eliášův posel třetího anděla společně tvoří třetí naplnění Eliáše a posel, který připravuje cestu, je představen jako posel hnutí prvního i třetího anděla.

Prorok Eliáš poskytuje na střetnutí na hoře Karmel ilustraci posledního konfliktu mezi Božím lidem a trojjediným svazkem novodobého Říma.

Hora Karmel se nachází v severním Izraeli, poblíž pobřeží Středozemního moře. Táhne se přibližně od severozápadu k jihovýchodu a tvoří výrazný horský hřeben, který se rozprostírá v délce asi 39 mil (63 kilometrů). Údolí Megiddo, známé také jako Jizreelské údolí, leží jihovýchodně od hory Karmel. Hora Karmel a údolí Megiddo jsou od sebe poměrně nedaleko. Vzdušná vzdálenost mezi nimi činí přibližně 20 až 25 mil (32 až 40 kilometrů). Na západ od hory Karmel leží Středozemní moře a na východ od údolí Megiddo a Jizreelského údolí leží Galilejské moře, známé také jako Tiberiadské jezero nebo jezero Kineret.

Ve Zjevení bitva u Armagedonu označuje údolí Megiddo a inspirace nechtěla, aby studenti prorocství věřili, že kniha Zjevení vyjadřuje své poselství doslovnými pojmy; proto, když označila Armagedon (Megiddo) jako Armagedon, použila slovo „har“, které znamená hora, aby bylo zřejmé, že tato bitva byla duchovním zobrazením závěrečného boje, do něhož drak, šelma a falešný prorok vedou svět.

Tím, že Jan ztotožnil Megiddo s Armagedonem, zajistil, aby nebylo chápáno jako doslovné zeměpisné místo, neboť Megiddo je údolí a nemá žádné hory. V těsné blízkosti se nachází hora Karmel, kde došlo k Eliášovu střetu s Achabem a proroky Jezábel; Megiddo i hora Karmel jsou tedy obě předobrazy závěrečné bitvy Armagedonu.

Kdybyste nakreslili trojúhelník s Jeruzalémem, horou Karmel a údolím Megiddo, Jeruzalém by se nacházel v jihovýchodním cípu tohoto trojúhelníku, hora Karmel na severozápadě a údolí Megiddo na severovýchodě. Oblast, která symbolicky představuje bitvu u Armagedonu, je ohraničena dvěma moři a král severu (nevěstka novodobého Babylóna) dochází ke svému konci mezi moři a slavnou svatou horou. A v tom čase končí lidská doba milosti.

Avšak zprávy od východu a od severu ho znepokojí; proto vytáhne s velikou zuřivostí, aby mnohé zahubil a zcela vyhladil. A postaví stany svého paláce mezi moři na nádherné svaté hoře; přece však dospěje ke svému konci a nikdo mu nepomůže. A v onen čas povstane Michael, veliké kníže, které stojí za syny tvého lidu; a nastane doba soužení, jaká nebyla od doby, kdy povstal národ, až do onoho času; a v onen čas bude tvůj lid vysvobozen, každý, kdo bude nalezen zapsán v knize. Daniel 11,44–12,1.

Trojí uplatnění Eliáše představuje vnější střet Božího lidu s králem severu, jenž je hlavou trojitého spojení draka, šelmy a falešného proroka, které vede svět k Armagedonu. Tři Eliášovi nepřátelé, kteří byli předobrazem trojitého spojení, byli Achab, jenž byl králem deseti severních kmenů představujících deset králů ze Zjevení sedmnácté kapitoly, kteří smilní se smilnicí Babylóna a kteří

souhlasí, že dají své království smilnici na „jednu hodinu“, což je „ta hodina“ krize nedělního zákona. Smilnice Babylóna byla představena Jezábel a Jezábelini proroci Bála a hájoví kněží představují falešného proroka.

Krise nedělního zákona začíná brzy přicházejícím nedělním zákonem ve Spojených státech a končí tehdy, když povstane Michael. Když tento nedělní zákon vstoupí v platnost, druhý hlas ze zjevení osmnácté kapitoly povolává další Boží stádo ven z Babylóna. Období od výzvy vyjít z Babylóna až do ukončení doby milosti je obdobím soudu nad nevěstkou Babylóna. Je to také období, kdy je Duch svatý vyléván bez míry. Je to „hodina“, v níž deset králů souhlasí, že budou spoluvládnout s nevěstkou z Týru, která již není zapomenuta. Je to „hodina“ velikého „zemětřesení“ ze Zjevení jedenáct, kdy je sto čtyřicet čtyři tisíc vyzdviženo jako korouhev.

A králové země, kteří s ní smilnili a žili v rozkoši, budou nad ní naříkat a lkát, až uvidí dým jejího hoření; zdaleka stojíce pro strach z jejího trápení budou říkat: Běda, běda, veliké město Babylón, město mocné! Neboť v jediné hodině přišel tvůj soud. Zjevení 18,9.10.

Právě tak, jako Jan označil Megiddo za horu („har“) Megiddo, aby označil duchovní, a nikoli doslovnou skutečnost, je soud nad nevěstkou Babylóna a Týru označen jako nastávající během „hodiny“ a také v „jednom dni“.

Proto na ni v jediném dni přijdou její rány: smrt, zármutek a hlad; a bude úplně spálena ohněm; neboť mocný je Pán Bůh, který ji soudí. Zjevení 18,8.

Po 22. říjnu 1844 se již prorocký čas nemá uplatňovat prorocky, a soud nad papežskou mocí je proto znázorněn jako nastávající v „hodině“ a také v „dni“. „Hodina“ jejího soudu je prorocké období od nedělního zákona ve Spojených státech až do uzavření doby milosti. Je důležité toto období vyznačit při zvažování Eliáše posledních dnů, neboť Eliášův zápas na hoře Karmel následuje po vnitřním prověřování Božího lidu posledních dnů a období zkoušky jak pro církev, tak pro svět obsahují tytéž prorocké začátky i konce.

Dva hlasy ze Zjevení osmnácté kapitoly představují dvě odlišná volání ke dvěma církvím. První církvi je sto čtyřicet čtyři tisíc ze sedmé kapitoly Zjevení, a druhou církvi, která je povolávána, je veliký zástup ze sedmé kapitoly Zjevení. Volání ke sto čtyřiceti čtyřem tisícům zaznívá tehdy, když je Duch svatý vyléván v míře, a volání k velikému zástupu zaznívá tehdy, když je Duch svatý vyléván bez míry.

„Prorok praví: ‚Viděl jsem jiného anděla sestupujícího z nebe, majícího velkou moc; a země byla ozářena jeho slávou. I zvolal mocně silným hlasem, řka: Padl, padl Babylon veliký a stal se příbytkem démonů‘“ (Zjevení 18,1.2). To je totéž poselství, které bylo dáno druhým andělem. Babylon padl, „protože napojil všechny národy vínem hněvu svého smilstva“ (Zjevení 14,8). Co je ono víno? — Její falešná učení. Dala světu falešnou sobotu namísto soboty čtvrtého přikázání a opakovala lež, kterou satan poprvé řekl Evě v Edenu — přirozenou nesmrtnost duše. Mnohé příbuzné bludy rozšířila široko daleko, „učíc naukám, jež jsou přikázáními lidskými“ (Matouš 15,9).

„Když Ježíš zahájil svou veřejnou službu, očistil chrám od jeho svatokrádežného znesvěcení. Mezi posledními činy jeho služby bylo druhé očistění chrámu. Tak jsou i v posledním díle varování světu církvím dána dvě odlišná volání. Poselství druhého anděla zní: ‚Padl, padl Babylon, to veliké město, neboť napojil všechny národy vínem hněvu svého smilstva‘ (Zjevení 14,8). A v mocném volání poselství třetího anděla je slyšet hlas z nebe, který praví: ‚Vyjděte z něho, lide můj, abyste neměli účast na jeho hříších a abyste nepřijali z jeho ran. Neboť jeho hříchy dosáhly až do nebe a Bůh rozpomněl se na jeho nepravosti‘ (Zjevení 18,4.5).“ Vybraná poselství, kniha 2, 118.

Mocný anděl sestoupil v naplnění osmnácté kapitoly Zjevení, když byly 11. září 2001 s příchodem „východního větru“ islámu strženy velké budovy města New Yorku. Potom zvolal „mocně silným hlasem a řka: Padl, padl Babylon veliký a stal se příbytkem démonů.“ A poté je ve čtvrtém verši slyšet jiný hlas „z nebe, řkouc: ‚Vyjděte z něho, lide můj.‘“ Tyto dva hlasy jsou „dvě rozdílná volání učiněná církvím“. Dvě rozdílné Boží církve v posledních dnech jsou označeny jako sto čtyřicet čtyři tisíc a veliký zástup.

Období zkoušky pro sto čtyřicet čtyři tisíc začíná islámem třetího Běda, který Izajáš označuje jako „den východního větru“. Toto období zkoušky končí brzy přicházejícím nedělním zákonem ve Spojených státech a vynucením znamení šelmy. Šelma je padělaným králem severu, hlavou moderního Babylóna. Babylón je levem v 7. kapitole Daniele a neposlušný prorok z Judy, který představuje laodicejský adventismus, umírá v období, které začíná „oslem“ islámu (11. září 2001) a končí „lvem“ (moderním Babylónem).

V časovém údobí, které je znázorněno jako „hrob“ neposlušného proroka laodicejského adventismu, je odměřován pozdní déšť, zatímco je církvi sto čtyřiceti čtyř tisíc předkládáno zvláštní povolání. Když toto období skončí, v „hodině“ „velkého zemětřesení“, představujícího nedělní zákon ve Spojených státech, nastává období druhého hlasu ze Zjevení osmnáct, s prosazením znamení šelmy, které je znamením krále severu. Současně je islám třetího Běda použit k tomu, aby přivedl na odpadlý svět postupný, stupňující se soud. Poselství hlásané „korouhví“ sto čtyřiceti čtyř tisíc během onoho druhého zvláštního povolání církve „velkého zástupu“ označuje „znamení“ „krále severu“ a úlohu islámu třetího Běda, znázorněného jako „synové východu“.

Poselství, které v čtyřicátém čtvrtém verši jedenácté kapitoly Danielovy rozzuřuje papežskou moc a které zahajuje konečné papežské krveprolití, je představeno jako „zvěsti od východu“ (islám) a „od severu“ (znamení šelmy). V onom období, stejně jako v období předchozím, islám „východního větru“ přivádí soud na Spojené státy, aby toto období započalo, a toto období končí tehdy, když král severu dojde ke svému konci „mezi moři a slavnou svatou horou“, v údolí Megidda a na hoře Karmel.

Období soudu nad novodobým Babylónem, které představuje její smrtelné lože (hrob), začíná symbolem východu a končí symbolem severu, právě tak jako smrtelné lože neposlušného laodicejského proroka skončilo v prvním zřetelném volání k církvím. Hrob (smrtelné lože), v němž jsou pohřbeni jak lživý prorok z Bét-elu, tak neposlušný prorok z Judy, je znázorněn mezi „oslem“ a „lvem“.

Eliáš představuje Boží lid posledních dnů, který se střetl s trojím nepřítelem, zastoupeným Achabem, Jezábel a proroky Jezábel. Jezábel je symbolem papežské moci ve čtvrté církvi Thyatirské a její proroci na Karmelu byli představováni proroky Bálovými a kněžími háje. Bál představuje mužské božstvo a kněží háje představovali Aštarotu, ženské božstvo; Jezábelini falešní proroci tedy sestávali z mužů i žen a představovali spojení církve a státu, které je v knize Zjevení znázorněno obrazem šelmy.

Jsou to Spojené státy, které nejprve vztyčují obraz šelmy ve Spojených státech a poté ve světě, a jsou to Spojené státy, které jsou falešným prorokem trojího spojení. Achab, král deseti kmenů, představuje deset králů ze Zjevení sedmnácté kapitoly, totiž draka, a Jezábel je šelma. Eliáš stál v přímém střetu s trojím spojením novodobého Babylona na hoře Karmel, kde nevěstka babylonská dochází ke svému konci, aniž by jí kdo pomohl. Trojí aplikace Eliáše představuje vnější střet, který je veden proti Božímu lidu posledních dnů, a Eliáš představuje proroka, který stojí v přímém střetu s těmi třemi mocnostmi.

Důležitým prvkem příběhu o Eliášovi je „děšť“, který představuje pozdní déšť vylévaný v dějinách onoho střetnutí. Před střetnutím na hoře Karmel Eliáš jasně prohlásil, že nebude děšť, leda na jeho slovo. Období, které předchází „hodině“ Jezábelina soudu, je obdobím představovaným prvním zřetelným „hlasem“ daným církvím. Tento „hlas“ zazněl 11. září 2001 a v tomto období byl „děšť“ pouze „měřen“ a v tomto období existovala dvě soupeřící poselství o pozdním dešti, jež byla zapojena do Abakukova sporu. Jedním bylo padělané poselství oplakávání Tammuza, které představovalo „poselství pokoje a bezpečnosti“, a druhým bylo pravé poselství třetího běda islámu.

Pravé poselství o „pozdním dešti“ bylo založeno na úloze islámu třetího Běda. Toto poselství vzešlo z jednoho zdroje (jímž bylo Future for America) a obě poselství usilovala o převahu, dokud dějiny nepotvrdily platnost pravého poselství a zároveň nepotvrdily pošetilost poselství o „pokoji a bezpečí“ v takové době, jako je tato.

„Prorocství Danielova a Janova mají být chápána. Vykládají se navzájem. Dávají světu pravdy, jímž by měl rozumět každý. Tato prorocství mají být svědectvím ve světě. Svým naplněním v těchto posledních dnech se sama vyloží.“ Kress Collection, 105.

První naplnění Eliáše v trojím použití Eliáše je potvrzeno druhým Eliášem, kterého Ježíš označil za Jana Křtitele. Tito dva svědkové společně potvrzují třetího Eliáše.

Když odcházeli, začal Ježíš zástupům mluvit o Janovi: Co jste vyšli na poušť spatřit? Třtinu zmítanou větrem? Ale co jste vyšli spatřit? Člověka oblečeného do měkkého roucha? Hle, ti, kteří nosí měkký oděv, jsou v domech královských. Ale co jste vyšli spatřit? Proroka? Ano, pravím vám, a více než proroka. Neboť to je ten, o němž jest psáno: Hle, já posílám svého posla před tvou tvář, který připraví tvou cestu před tebou. Amen pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z žen, nepovstal větší nad Jana Křtitele; avšak ten, kdo je nejmenší v království nebeském, je větší než on. A ode dnů Jana Křtitele až dosud království nebeské trpí násilí a násilníci je uchvacují. Neboť všichni proroci i zákon prorokovali až do Jana. A chcete-li to přijmout, on je Eliáš, který měl přijít. Kdo má uši k slyšení, slyš. Matouš 11,7–15.

V této studii budeme pokračovat v příštím článku.

„Dnes v duchu a moci Eliášově a Jana Křtitele poslové z Božího ustanovení obracejí pozornost světa směřujícího k soudu k vážným událostem, které mají brzy nastat v souvislosti se závěrečnými hodinami doby milosti a se zjevením Krista Ježíše jako Krále králů a Pána pánů. Brzy má být každý člověk souzen za skutky vykonané v těle. Hodina Božího soudu přišla a na členech Jeho církve na zemi spočívá vážná odpovědnost varovat ty, kteří stojí takřka na samém okraji věčné záhuby. Každé lidské bytosti v celém širém světě, která dbá tohoto poselství, musí být jasně vyloženy zásady, o něž jde ve velikém sporu, jenž je veden, zásady, na nichž závisí osudy veškerého lidstva.“

„V těchto posledních hodinách doby milosti pro syny lidské, kdy má být úděl každé duše již tak brzy navždy rozhodnut, očekává Pán nebe i země od své církve, že se probudí k činnosti jako nikdy předtím. Ti, kdo byli v Kristu osvobozeni skrze poznání drahocenné pravdy, jsou Pánem Ježíšem pokládáni za Jeho vyvolené, obdařené přízní více než všichni ostatní lidé na tváři země; a On s nimi počítá, že budou zvěstovat chválu Toho, který je povolal ze tmy do podivuhodného světla. Požehnání, jež jsou tak štědře udělována, mají být sdílena s druhými. Radostná zvěst o spasení má dojít ke každému národu, pokolení, jazyku i lidu.“

„Ve viděních dávných proroků byl Pán slávy představen jako ten, který uděluje své církvi zvláštní světlo ve dnech temnoty a nevíry předcházejících Jeho druhému příchodu. Jako Slunce spravedlnosti měl vzejít nad svou církví ‚s uzdravením na svých křídlech‘. Malachiáš 4,2. A z každého pravého učeníka se měl šířit vliv přinášející život, odvahu, pomoc a pravé uzdravení.“

„Příchod Krista nastane v nejtemnějším období dějin této země. Dny Noemovy a Lotovy vykreslují stav světa těsně před příchodem Syna člověka. Písmo, ukazující vpřed k této době, prohlašuje, že satan bude působit se vši mocí a ‚se vším klamem nepravosti‘. 2 Tesalonickým 2,9.10. Jeho působení se jasně zjevuje v rychle narůstající temnotě, nesčetných bludech, herezích a klamech těchto posledních dnů. Satan nejenže odvádí svět do zajetí, ale jeho svody pronikají jako kvas i do vyznávajících církví našeho Pána Ježíše Krista. Velké odpadnutí přeroste v temnotu hlubokou jako půlnoc. Pro Boží lid to bude noc zkoušky, noc pláče, noc pronásledování pro pravdu. Ale z této noci temnoty zazáří Boží světlo.“ Proroci a králové, 716, 717.